

Katymár, 1915. szeptember 27. – Budapest, 1995. június 27.

Apja földmunkás volt. Hat elemit végzett, utána asztalosnak tanult. 1935-ben szakmát változtatott, és cipész lett. 1934-ben tagja lett a Magyarországi Szociáldemokrata Pártnak. 1935-ben belépett a bőripari munkások szakszervezetébe, a szervezőbizottságot, majd az oktatási osztályt vezette. 1943-tól a szakszervezet alelnöke, 1944-től szervezési titkára. Részt vett az ellenállási mozgalomban. 1945-től a bőrösszakszervezet főtitkára és a Szakszervezeti Tanács szervezési titkára. 1946-tól egyidejűleg a Bőripari Munkás felelős szerkesztője. Az Ideiglenes Nemzetgyűlésbe 1945. április 2-án a szakszervezetek képviselőjeként választották be. 1945–1946-ban tagja volt a Budapesti Nemzeti Bizottságnak is. 1949-ben a Honvédelmi Minisztériumba került, anyagtervezési és technikai csoportfőnök lett. 1950 novemberében előléptették vezérőrnaggyá. Csoportfőnöki funkciója alól 1961-ben felmentették, és tartalékállományba helyezték. A Hazafias Népfront budapesti bizottságának munkatársa.